



## Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a treia)

26 septembrie 2024\*

„Recurs – Contracte de achiziții publice de servicii – Neregularități în procedura de atribuire a contractului – Decizie de recuperare a unor sume plătite necuvenit – Decizie care constituie titlu executoriu – Articolul 299 TFUE – Competența instanței Uniunii”

În cauza C-597/22 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 16 septembrie 2022,

**Comisia Europeană**, reprezentată inițial de B. Araujo Arce, J. Baquero Cruz și J. Estrada de Solà, în calitate de agenți, și ulterior de J. Baquero Cruz, F. Blanc, J. Estrada de Solà și P. Ortega Sánchez de Lerín, în calitate de agenți,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

**HB**, reprezentată de L. Levi, avocată,

reclamantă în primă instanță,

CURTEA (Camera a treia),

compusă din doamna K. Jürimäe, președintă de cameră, domnul K. Lenaerts, președintele Curții, îndeplinind funcția de judecător al Camerei a treia, și domnii N. Piçarra (raportor), N. Jääskinen și M. Gavalec, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: doamna A. Lamote, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 27 septembrie 2023,

după ascultarea concluziilor avocatei generale în ședința din 25 ianuarie 2024,

pronunță prezenta

\* Limba de procedură: franceza.

## Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Comisia Europeană solicită anularea în parte a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 6 iulie 2022, HB/Comisia (T-408/21, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2022:418), prin care s-a anulat, pe de o parte, Decizia C(2021) 3339 final a Comisiei din 5 mai 2021 privind recuperarea unei creanțe în cuantum de 4 241 507 euro în sarcina HB, în temeiul contractului cu referința TACIS/2006/101-510 (denumit în continuare „contractul TACIS”), și, pe de altă parte, Decizia C(2021) 3340 final a Comisiei din 5 mai 2021 privind recuperarea unei creanțe în cuantum de 1 197 055,86 euro în sarcina HB, în temeiul contractului cu referința CARDS/2008/166-429 (denumit în continuare „contractul CARDS”) (denumite în continuare împreună „deciziile în litigiu”).

### Cadrul juridic

#### *Regulamentul financiar din 2002*

- 2 Articolul 103 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO 2002, L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1995/2006 al Consiliului din 13 decembrie 2006 (JO 2006, L 390, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 7, p. 137) (denumit în continuare „Regulamentul financiar din 2002”), care a fost abrogat cu efect de la 31 decembrie 2012, prevedea:

„Atunci când procedura de adjudecare este viciată de erori substanțiale, neregularități sau de fraudă, instituțiile suspendă procedura și pot lua toate măsurile necesare, inclusiv anularea procedurii.

În cazul în care, după adjudecarea contractului, procedura de adjudecare sau executarea contractului se dovedesc a fi viciate de erori substanțiale, neregularități sau fraudă, instituțiile pot să nu încheie contractul sau să suspende execuția contractului sau, dacă este cazul, să rezilieze contractul, în funcție de stadiul procedural atins.

În cazul în care aceste greșeli, neregularități sau fraude sunt imputabile contractantului, instituțiile pot refuza, în plus, efectuarea plăților, pot recupera sumele deja plătite sau pot rezilia toate contractele încheiate cu contractantul respectiv, proporțional cu gravitatea greșelilor, a neregularităților sau a fraudei.”

#### *Regulamentul financiar din 2018*

- 3 Articolul 100 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1) (denumit în continuare „Regulamentul financiar din 2018”), intitulat „Ordonanțarea recuperărilor”, prevede la alineatul (2):

„O instituție a Uniunii [Europene] poate constata în mod oficial o creanță imputabilă altor persoane decât statele membre printr-o decizie care constituie titlu executoriu în sensul articolului 299 din [Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene].

[...]

- 4 Articolul 131 din Regulamentul financiar din 2018, intitulat „Suspendare, reziliere și reducere”, prevede la alineatele (2) și (4):

„(2) În cazul în care, după atribuire, procedura de atribuire se dovedește a fi fost afectată de nereguli sau fraude, ordonatorul de credite competent:

- (a) poate refuza să își asume angajamentul juridic sau poate anula acordarea unui premiu;
- (b) poate suspenda plățile;
- (c) poate suspenda punerea în aplicare a angajamentului juridic;
- (d) dacă este cazul, poate rezilia angajamentul juridic în totalitate sau în privința unuia sau mai multor destinatari.

[...]

(4) În plus față de măsurile menționate la alineatul (2) sau (3), ordonatorul de credite competent poate reduce grantul, premiul, contribuția prevăzută în acordul de contribuție sau prețul datorat prevăzut într-un contract proporțional cu gravitatea neregulilor, a fraudelor sau a încălcărilor obligațiilor, inclusiv în cazul în care activitățile în cauză nu au fost efectuate sau au fost efectuate necorespunzător, parțial sau cu întârziere.

[...]

### **Istoricul litigiului**

- 5 Istoricul litigiului a fost descris la punctele 2-33 din hotărârea atacată și, în scopul examinării prezentei proceduri, poate fi rezumat după cum urmează.
- 6 La 25 ianuarie 2006, Uniunea, reprezentată de delegația sa în Ucraina, a lansat o cerere de ofertă în scopul de a încheia un contract de achiziții publice pentru furnizarea de servicii de asistență tehnică autorităților ucrainene în vederea apropierei legislației ucrainene de cea a Uniunii. Acest contract de achiziții publice se înscria în cadrul Programului de asistență tehnică pentru Comunitatea Statelor Independente (TACIS), al cărui obiect era de a favoriza tranziția către o economie de piață și de a consolida democrația și statul de drept în statele partenere din Europa de Est și din Asia Centrală (denumit în continuare „contractul de achiziții publice TACIS”). Acest contract de achiziții publice a fost atribuit consorțiului coordonat de HB, iar contractul TACIS aferent acestuia a fost semnat la 17 iulie 2006, pentru o valoare maximă a contractului de achiziții publice de 4 410 000 de euro.
- 7 La 24 octombrie 2007, Uniunea, reprezentată de Agenția Europeană pentru Reconstrucție (AER), a lansat o cerere de ofertă în scopul de a încheia un contract de achiziții publice pentru furnizarea de servicii de asistență tehnică pentru Înalțul Consiliu Judiciar din Serbia. Acest contract de achiziții publice se înscria în cadrul Programului de asistență comunitară pentru reconstrucție, dezvoltare și stabilizare (CARDS), al cărui obiect era de a oferi asistență comunitară țărilor din Europa de Sud-Est în vederea participării acestora la procesul de stabilizare și de asociere cu

- Uniunea (denumit în continuare „contractul de achiziții publice CARDS”). Acest contract de achiziții publice a fost atribuit consorțiului coordonat de HB, iar contractul CARDS aferent acestuia a fost semnat la 30 iulie 2008, pentru o valoare maximă a contractului de achiziții publice 1 999 125 de euro.
- 8 În urma unei misiuni de investigare realizate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF), acesta a confirmat în două rapoarte finale de investigație transmise Comisiei la 19 aprilie 2010 și, respectiv, la 28 noiembrie 2011, existența unor neregularități grave și a unor posibile fapte de corupție privind participarea HB la cererile de ofertă referitoare la contractele de achiziții publice CARDS și TACIS. Pe de altă parte, OLAF a sugerat rezilierea contractelor menționate și efectuarea unor recuperări.
  - 9 La 15 octombrie 2019, Comisia a adoptat Decizia C(2019) 7318 final privind reducerea sumelor datorate în temeiul [contractului TACIS] și recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat (denumită în continuare „decizia de recuperare TACIS”), precum și Decizia C(2019) 7319 final privind reducerea sumelor datorate în temeiul [contractului CARDS] și recuperarea sumelor plătite în mod nejustificat (denumită în continuare „decizia de recuperare CARDS”). Prin aceste decizii privind printre altele referirile la articolul 103 din Regulamentul financiar din 2002 și la articolul 131 din Regulamentul financiar din 2018, Comisia a considerat că procedurile referitoare la contractele de achiziții publice CARDS și TACIS erau afectate de o neregularitate substanțială, în sensul articolului 103 din Regulamentul financiar din 2002, că această neregularitate era imputabilă consorțiului coordonat de HB și că gravitatea sa justifica reducerea la zero euro a valorii acestor contracte de achiziții publice. Toate plățile efectuate în temeiul contractelor de achiziții publice menționate au fost astfel considerate ca fiind efectuate în mod nejustificat și ca trebuind să facă obiectul recuperării.
  - 10 La 19 noiembrie 2019, HB a sesizat Tribunalul cu două acțiuni având ca obiect contestarea legalității deciziilor de recuperare CARDS și TACIS și solicitarea unei despăgubiri în temeiul răspunderii extracontractuale a Uniunii. Prin Hotărârea din 21 decembrie 2021, HB/Comisia (T-795/19, denumită în continuare „Hotărârea T-795/19”, EU:T:2021:917) și prin Hotărârea din 21 decembrie 2021, HB/Comisia (T-796/19, denumită în continuare „Hotărârea T-796/19”, EU:T:2021:918), Tribunalul a respins aceste acțiuni, pe de o parte, ca inadmisibile, în măsura în care aveau ca obiect anularea respectivelor decizii, și, pe de altă parte, ca nefondate, în măsura în care aveau ca obiect angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii. La 3 martie 2022, Comisia a formulat recursuri împotriva acestor două hotărâri, care au fost înregistrate cu numerele C-160/22 P și, respectiv, C-161/22 P.
  - 11 La 5 mai 2021, Comisia a adoptat deciziile în litigiu privind referirile la articolul 299 TFUE și la articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar din 2018. După ce a amintit că, în conformitate cu acest articol 299, executarea silită este reglementată de normele de procedură civilă în vigoare în statul pe teritoriul căruia are loc această procedură și că controlul legalității măsurilor de executare este de competența instanțelor naționale, deciziile respective dispun la articolul 5 că acestea constituie titlu executoriu în temeiul articolului 299 menționat.
  - 12 Prin Ordonanța din 25 aprilie 2022, HB/Comisia (T-408/21 R, EU:T:2022:241), președintele Tribunalului a admis cererea de măsuri provizorii formulată de HB și a dispus suspendarea executării deciziilor menționate, cererea privind cheltuielile de judecată urmând a fi soluționată odată cu fondul.

### **Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată**

- 13 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 9 iulie 2021, HB a formulat o acțiune având ca obiect:
- anularea deciziilor în litigiu;
  - obligarea la rambursarea tuturor sumelor eventual recuperate de Comisie pe baza acestor decizii, majorate cu dobânzi de întârziere calculate pe baza ratei aplicate de Banca Centrală Europeană (BCE), majorată cu șapte puncte;
  - obligarea Comisiei la plata unui euro simbolic cu titlu de daune interese, „sub rezerva modificării”, și
  - obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.
- 14 În susținerea acțiunii formulate, în măsura în care avea ca obiect anularea deciziilor în litigiu, HB a invocat trei motive. Primul motiv era întemeiat pe necompetența Comisiei de a adopta aceste decizii, pe lipsa de teme juridic al acestora din urmă și pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime. Al doilea motiv era întemeiat pe încălcarea Regulamentului financiar din 2018, întrucât Comisia nu deținea nicio creanță certă față de HB. Al treilea motiv era întemeiat pe încălcarea normelor fundamentale de procedură, a obligației de diligență și a principiului imparțialității consacrate la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
- 15 Tribunalul a arătat, pe de o parte, la punctul 43 din hotărârea atacată, că, astfel cum admite Comisia, în cazul în care Curtea, în cadrul recursurilor cu care este sesizată în cauzele C-160/22 P și C-161/22 P, ar confirma natura contractuală a deciziilor de recuperare TACIS și CARDS, acest lucru ar priva-o de competența de a adopta deciziile în litigiu, care ar trebui, prin urmare, să fie retrase. Pe de altă parte, la punctele 48 și 50 din această hotărâre, Tribunalul a amintit că chestiunea dacă Comisia putea adopta o decizie care constituie titlu executoriu în temeiul articolului 299 TFUE pentru a reclama o creanță născută din neexecutarea unui contract a fost examinată în Hotărârea din 16 iulie 2020, ADR Center/Comisia (C-584/17 P, EU:C:2020:576), în care Curtea a statuat că competența Comisiei de a adopta decizii care constituie un titlu executoriu în cadrul unor raporturi contractuale este limitată la contractele ce conțin o clauză compromisorie care atribuie competența instanței Uniunii.
- 16 Din moment ce contractele TACIS și CARDS cuprind clauze atributive de competență care desemnează ca instanță competentă instanța belgiană, iar nu instanța Uniunii, Tribunalul a constatat, la punctul 53 din hotărârea atacată, că Comisia nu dispunea de competența de a adopta deciziile în litigiu în temeiul articolului 299 TFUE. În consecință, Tribunalul a admis primul motiv, fără a examina critica întemeiată pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime, nici al doilea și al treilea motiv.
- 17 Pe de altă parte, la punctele 55-72 din hotărârea atacată, Tribunalul a examinat cererea de despăgubire formulată de HB și a respins-o ca nefondată.

## Concluziile părților în fața Curții

- 18 Comisia solicită Curții:
- anularea hotărârii atacate, în măsura în care prin aceasta sunt anulate deciziile în litigiu;
  - trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru a se pronunța pe fond cu privire la acțiunea în anulare și
  - obligarea HB la plata cheltuielilor de judecată.
- 19 HB solicită respingerea recursului și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

## Cu privire la recurs

### *Argumentația părților*

- 20 În susținerea recursului, Comisia invocă un motiv unic prin care reproșează Tribunalului că a săvârșit o eroare de drept întrucât s-a întemeiat, la punctul 45 din hotărârea atacată, pe constatarea eronată, reluată direct și „fără discuție” din Hotărârile T-795/19 și T-796/19, potrivit căreia deciziile de recuperare CARDS și TACIS ar fi de natură contractuală, pentru a deduce de aici, la punctul 53 din hotărârea atacată, că Comisia nu era competentă să adopte deciziile în litigiu în temeiul articolului 299 TFUE.
- 21 Comisia arată că, în hotărârea atacată, Tribunalul nici nu a luat în considerare, nici nu a răspuns la argumentele pe care ea le prezentase în memoriul său în apărare, referitoare la „competența Comisiei de a adopta deciziile [în litigiu]” și care priveau în mod specific „natura juridică a deciziilor de recuperare [CARDS și TACIS]”, care era discutată în cadrul cauzelor în care s-au pronunțat Hotărârile T-795/19 și T-796/19.
- 22 Comisia susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, în măsura în care a „contractualizat” prerogativele acesteia de putere publică prevăzute printre altele la articolul 103 din Regulamentul financiar din 2002, prin care ea poate constata neregularități care afectează un contract de achiziții publice, poate reduce în consecință prețul acestui contract și poate recupera sumele plătite în mod nejustificat. O asemenea soluție, care ar presupune că, atunci când Comisia încheie contracte precum cele în discuție în speță, măsurile care țin de exercitarea acestor prerogative sunt „absorbite” în sfera contractuală și supuse controlului instanței competente în materie contractuală, ar reduce la zero prerogativele Comisiei în calitate de putere publică, precum și competențele conferite acesteia de legiuitorul Uniunii.
- 23 Potrivit acestei instituții, prin hotărârea atacată, Tribunalul „bulversează sistemul juridic al Uniunii”, în ceea ce privește atât competența instanței Uniunii de a controla legalitatea actelor de drept derivat, cât și capacitatea Comisiei de a proteja în mod eficient interesele financiare ale Uniunii, în special prin corectarea neregularităților din procedura de atribuire a contractelor de achiziții publice atunci când acest lucru impune adoptarea unor măsuri de natură administrativă. Tribunalul ar fi săvârșit astfel o eroare de drept prin neluarea în considerare a naturii juridice a deciziilor de recuperare CARDS și TACIS pe care deciziile în litigiu urmăreau să le pună în aplicare. Procedând astfel, analiza Tribunalului ar încălca Hotărârea din 16 iulie 2020, ADR Center/Comisia (C-584/17 P, EU:C:2020:576, punctele 69-72), în care Curtea ar fi confirmat că,

atunci când Comisia adoptă măsuri care țin de exercitarea prerogativelor sale de putere publică, acestea se situează, prin natura lor, în afara cadrului contractual și pot fi atacate în temeiul articolului 263 TFUE.

- 24 Calificând drept măsuri de executare a contractelor CARDS și TACIS deciziile de recuperare CARDS și TACIS adoptate printre altele în temeiul Regulamentului financiar din 2018 și care vizau protejarea intereselor financiare ale Uniunii, Tribunalul ar fi încălcat spiritul și litera acestui regulament, modificând natura însăși a competențelor pe care el le conferă Comisiei.
- 25 HB răspunde că Comisia nu poate invoca în prezenta cauză argumentația prezentată în cadrul recursurilor formulate împotriva Hotărârilor T-795/19 și T-796/19, și nici nu poate profita de ocazia acestei cauze pentru a critica respectivele hotărâri. În orice caz, în opinia HB, Comisia atribuie acestor hotărâri o întindere pe care nu o au, cu atât mai mult cu cât nu ar fi suficient ca această instituție să afirme că exercită prerogative de putere publică pentru a fi astfel. În această privință, HB arată că, la punctul 72 din Hotărârea T-795/19 și la punctul 67 din Hotărârea T-796/19, Tribunalul a constatat în mod întemeiat că competențele conferite Comisiei de Regulamentul financiar din 2002 sau de alte norme de drept derivat, începând de la semnarea contractului în cauză, intră în sfera contractuală.
- 26 De altfel, din Hotărârea din 16 iulie 2020, ADR Center/Comisia (C-584/17 P, EU:C:2020:576, punctul 67), ar rezulta, pe de o parte, că, deși regulamentele financiare aplicabile conferă Comisiei puterea de a constrânge un contractant să își execute obligațiile de natură financiară, existența unui contract s-ar opune exercitării de către Comisie a competențelor pe care aceste regulamente i le conferă în mod unilateral. Pe de altă parte, din cuprinsul punctului 73 din această hotărâre ar rezulta că, deși adoptarea unei decizii care constituie titlu executoriu ține de exercitarea de către Comisie a prerogativelor sale de putere publică, această instituție își depășește competența prin adoptarea unei astfel de decizii în prezența unor raporturi contractuale și atunci când instanța Uniunii nu este instanța competentă în materie contractuală.
- 27 În sfârșit, HB arată că Comisia „nu pare să conteste” teza potrivit căreia, dacă creanțele sunt de natură contractuală și, prin urmare, instanța competentă în materie contractuală nu este instanța Uniunii, ea nu poate adopta decizii în temeiul articolului 299 TFUE.

### *Aprecierea Curții*

- 28 Din însuși modul de redactare a articolului 299 primul paragraf TFUE rezultă că constituie titlu executoriu actele Consiliului Uniunii Europene, ale Comisiei sau ale BCE care impun o obligație pecuniară în sarcina altor persoane decât statele membre. Această dispoziție nu conține nicio restricție cu privire la natura actelor care stabilesc o obligație pecuniară, cu excepția faptului că nu se aplică actelor adresate statelor membre. Totuși, articolul 299 TFUE nu constituie, singur, un temei juridic suficient pentru adoptarea unor acte juridice care constituie titlu executoriu. Astfel, competența instituțiilor vizate de această dispoziție de a adopta asemenea acte trebuie să reiasă din alte dispoziții (Hotărârea din 16 iulie 2020, ADR Center/Comisia, C-584/17 P, EU:C:2020:576, punctele 51 și 53).
- 29 În plus, atunci când Comisia adoptă un ordin de recuperare care constituie titlu executoriu în sensul articolului 299 TFUE, efectele și forța obligatorie ale unei astfel de decizii unilaterale rezultă nu din clauzele contractuale, ci din același articol coroborat cu dispozițiile regulamentului financiar aplicabil. În această măsură, o asemenea decizie unilaterală întemeiată pe exercitarea unor prerogative de putere publică constituie un act cauzator de prejudicii care

poate face obiectul unei acțiuni în anulare în fața instanței Uniunii în temeiul articolului 263 TFUE (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iulie 2020, ADR Center/Comisia, C-584/17 P, EU:C:2020:576, punctele 69 și 72).

- 30 Cu toate acestea, Comisia nu poate adopta o decizie care constituie titlu executoriu, în sensul articolului 299 TFUE, în cadrul unor contracte care nu conțin o clauză compromisorie în favoarea instanței Uniunii și care, prin urmare, intră în competența jurisdicțională a instanțelor unui stat membru (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iulie 2020, ADR Center/Comisia, C-584/17 P, EU:C:2020:576, punctul 73).
- 31 În speță, deciziile în litigiu cuprind referiri nu numai la articolul 299 TFUE, ci și la articolul 100 alineatul (2) din Regulamentul financiar din 2018, care conferă Comisiei competența de a constata în mod oficial o creanță imputabilă altor persoane decât statele membre printr-o decizie care constituie titlu executoriu, în sensul acestui articol 299, fără a stabili o distincție după cum creanța a cărei constatare este oficializată printr-o astfel de decizie este de origine contractuală sau extracontractuală (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iulie 2020, ADR Center/Comisia, C-584/17 P, EU:C:2020:576, punctul 57).
- 32 În această privință, după cum a statuat Curtea la punctul 58 din Hotărârea din această zi, Comisia/HB (C-160/22 P și C-161/22 P) deciziile de recuperare CARDS și TACIS, pe care deciziile în litigiu urmăresc să le execute în mod coercitiv, presupun exercitarea unor prerogative de putere publică și nu se înscriu exclusiv în cadrul unor raporturi contractuale.
- 33 Prin urmare, Curtea a statuat, la punctul 66 din această hotărâre, că deciziile de recuperare CARDS și TACIS trebuie să fie calificate drept „act atacabil”, în sensul articolului 263 TFUE, astfel încât o acțiune având ca obiect anularea lor trebuie să fie introdusă la instanța Uniunii.
- 34 Tribunalul a săvârșit astfel o eroare de drept atunci când a statuat, la punctele 52 și 53 din hotărârea atacată, că creanțele a căror recuperare este urmărită de Comisie își aveau originea în convenții și că, ținând seama de lipsa unei clauze compromisorii în acestea în favoarea instanțelor Uniunii, Comisia nu dispunea de competența de a adopta deciziile în litigiu în temeiul articolului 299 TFUE.
- 35 Având în vedere motivele care precedă, se impune admiterea recursului și anularea hotărârii atacate.

### **Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului**

- 36 În conformitate cu articolul 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul în care recursul este întemeiat, Curtea anulează decizia Tribunalului. În acest caz, Curtea poate fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată, fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia.
- 37 În speță, Tribunalul a anulat deciziile în litigiu în temeiul primului motiv invocat de HB în susținerea acțiunii sale, fără a examina critica întemeiată pe încălcarea principiului protecției încrederii legitime și nici al doilea și al treilea motiv invocate în susținerea acestei acțiuni.
- 38 În acest context, este necesar să se constate că Curtea nu dispune de elementele necesare pentru a soluționa în mod definitiv această critică și aceste motive care nu au fost dezbătute în fața sa.



- 39 Rezultă că se impune trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe asupra criticii menționate și a motivelor menționate.

#### **Cu privire la cheltuielile de judecată**

- 40 Întrucât cauza este trimisă spre rejudecare Tribunalului, se impune ca cererea privind cheltuielile de judecată aferentă procedurii de recurs să fie soluționată odată cu fondul.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a treia) declară și hotărăște:

- 1) Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 6 iulie 2022, HB/Comisia (T-408/21, EU:T:2022:418).**
- 2) Trimite cauza spre rejudecare Tribunalului Uniunii Europene.**
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.**

Semnături